

Regering har foreslaaet. et Spørgsmaal, som nu vil kunne tages under Overvejelse. Man vil maaske dertil sige: Det er nødvendigt at gaa saa langt ned; thi ellers faa vi overhovedet ingen Forhøjelse. Ja, det er jo muligt, men dersom det forholder sig saaledes, kunde man vistnok med fuldkommen Sikkerhed sige: Nuvel, faa vi overhovedet ingen Forhøjelse, faa vi heller ingen Toldnedsættelser, og det vilde saa blive et Spørgsmaal, om det var heldigt og gavnligt for Befolkningen i det hele, om man blev staaende ved vor nuværende Toldlov i Stedet for at faa Nedsættelser paa adskillige Toldafgifter, som nu have været under Forhandling, og endvidere tror jeg at kunne sige, at Følgen vilde blive den, at hvis man ikke fik vedtaget en Forhøjelse af Brændevinsbrændingsafgiften, vilde man heller ikke faa nogen Indkomstskat og heller ikke den Lov, der staar i Forbindelse dermed, om Overførelse af Skatter til Kommunerne.

Det vil altsaa sige, at det foreliggende Lovforslag staar i en saadan Sammenhæng med det hele System af Love, der ere forelagte af Regeringen, at jeg antager det for givet, at hvis denne Lov ikke føres igennem, ville heller ikke de andre Love kunne føres igennem. Det er det, man meget urigtigt kalder „Sammenkoblingen“, denne Frase, som nu har faaet høj Kurs, og som man fra mange Sider har lagt Vægt paa. I Virkeligheden forholder Sagen sig jo saaledes: — og det vide jo alle —, at de 4 Lovforslag, som hver for sig danne et Led i den saakaldte Skattereform, ere fremsatte af den daværende Regering om ikke paa samme Dag, saa dog samtidig og saaledes, at det var Mening, at disse Love skulde følges ad. Det er noget, som alle vide. Der er ingen, der vil kunne udtale sig om denne Sag, der vil kunne sige, at han ikke ved den Ting. Der er derfor ikke nogen som helst rimelig Mening i at sige, at der nu finder en Sammenkobling Sted, thi det kan ikke sammenkobles, som fra Begyndelsen af har været en Enhed. Det er derfor noget, som er vitterligt for enhver, at saaledes forholder det sig: det er et samlet Forslag, som er fremsat af den daværende Regering, og som den nuværende Regering ligeledes har fremsat som et samlet Forslag. Derfor siger jeg; det kan ikke blive andet end en ren Frase, naar man nu vil tale om Sammenkobling i den odiøse Forstand, hvori man bruger Ordet.

Det er ikke min Hensigt nu at komme ind paa Betragtninger angaaende Hensigts-

mæssigheden af Brændevinsbrændingsafgiftens Forhøjelse, og alle de mange Spørgsmaal, der dermed kunne komme i Forbindelse; de ere debatterede saa hyppig og saa meget, at jeg aldeles ikke føler nogen Trang til at fordybe mig i dem. Jeg ønsker kun at se Sagen fra dens finansielle Side som Led i denne ofte omtalte Skattereform. Derom vil jeg da sige, at for mig staar det som en Kendsgerning, at naar man i sin Tid gik ind paa at forhøje Ølskatten, var det ud fra den bestemte Forudsætning, at man ogsaa vilde gaa til en Forhøjelse af Brændevinsafgiften. Det var en saa klar Forudsætning for alle, at der heller ikke paa dette Punkt kan være nogen som helst Tvivl. Naar man saa vil sige: Ja, et Løfte er der ikke givet — og et æret Medlem her i Salen udtalte det i Forgaars — lægger jeg aldeles ingen Vægt herpaa, thi hvorledes skal Rigsdagen overhovedet kunne give Løfter? Den kan vedtage en Lov eller ikke vedtage den, det er noget, man ved, men i øvrigt kan der meget godt — det forstaar alle — være Tale om Forudsætninger, som ere aldeles klare for alle, som have med Sagen at gøre. Dette er jo ikke en formel Sag, det er jo ikke et Spørgsmaal af formel Betydning, om denne Forudsætning har været til Stede eller ikke. Det var en Kendsgerning for alle, at Forhøjelsen af Ølskatten i særdeles væsentlig Grad maatte falde Byerne til Last. Det er en Kendsgerning at Forbruget af bajersk Øl er størst og mange Gange større i Byerne end paa Landet, saaledes altsaa at Ølskatten i særdeles høj Grad falder Byerne til Last i Modsætning til Landet. Derfor og netop af den Grund er det, at det i sin Tid var den almindelige Forudsætning, at man ikke skulde forurette alle de øldrikkende Personer, altsaa særlig Befolkningen i Købstæderne og Kjøbenhavn, men at man skulde gøre det lige for alle. Den Kompensation, man altsaa skylder at give, maa gives ved en Forhøjelse af Brændevinsskatten, fordi det er en given Ting, at det særlig er paa Landet, at der drikkes mest Brændevin, uagtet det ikke er udelukket, at der ogsaa drikkes betydeligt i Kjøbenhavn og Købstæderne. Deri ligger, forekommer det mig, et naturligt Forsvar for denne Lov, deri ligger nemlig dette, at man nu ikke kan vente længere med at føre den Forudsætning ud i Livet, fra hvilken man er gaaet ud, da man i sin Tid forhøjede Ølskatten. Og dertil kan jo saa føjes det, at ved Siden af, at en Forhøjelse af Brændevinsafgiften i og for sig